

*Karnarvurður*

En ny

og frygtelig fæl vise

om en mand i Schweitz,

som myrdede sin ulykkelige kone med en økse.

Synges på melodien: „Hjalmar og Hulda“ til skræk

og advarsel for ligesindede med en smuk

— og moral i enden.

Eftertryk forbydes eftertrykkeligt.

Mel. „På blomsterklædt bakke sad Hjalmar og kvad.“

Nu vil jeg beskrive, så godt jeg formår,  
et frygteligt mord udi Schweitz.  
Der leved en olding med sølvhvide hår,  
en gammel og grættens stabeis.  
Han tog sig en kone; hun hændte ham skjænkte,  
endskjønt hun var ung; thi hun listigen tænkte:  
„I nødsfald man gifter sig kun med sin mand,  
mens andre dog elske man kan.“

Og derfor hun skjændig sin husbond bedrog,  
ifald man på rygtet kan trø;  
thi inden ret længe en elsker hun tog —  
man påstod sågar, hun tog to,  
og det er jo noget, som alle kan vide,  
at det kunde manden i længden ei lide,  
og derfor han tog den beslutning så fæl  
at myrde sin kone ihjæl.

Mens solen beskinnet vor syndige jord,  
og alle de småfugle sang,  
så tog han sin fru og en økse så stor  
og styred til skoven sin gang.  
Og da de var kommen derhen, han begynder:  
„Fald vakkert på knæ og bekjend dine synder  
og tal bare sandhed; thi om et minut,  
min søde, så er du kaput.“

Da råbte hun ydmyg: „Ø, kjære, tilgiv!  
Så inderlig derom jeg ber.  
Men vil du det ikke, så tag kun mit liv —  
mein liebster, was willst du doch mehr!  
Så kan jeg dog blive dig kvit allenfalsen.“  
Og derpå hun velvillig rakte ham halsen,  
og manden med øksen tre hug hende gav  
og kuttete hovedet af.

O bred, ak så bred er den ægteskabs vei,  
og mange vil vandre derpå;  
men vogt jer, I mænd, og forsøger det ei,  
når I bliver gamle og grå.  
I kvinder af denne geschichte kan lære,  
at I eders mænd ikke utro må være;  
thi da vil det sikkerlig gå eder sjeis  
i Norge såvel som i Schweitz.

D.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

Da rakte hun ydmyg: "O, kjære, tilgiv!  
Så inderlig derom jeg ber.  
Men vil du det ikke, så tag kun mit liv —  
minn lødster, was willst du doch mehr!  
Så kan jeg dog blive dig kvit altsammen."  
Og derpå hun velvillig rakte ham halsen,  
og manden med øksen tre hvide hender gav  
og kullende hovedet af.

O bød, at så bød er den ægteskabs vei.  
og mange vil yndre derpå:  
men vort her, I mænd, og forsker det af,  
når I bliver gamle og grå.  
I kvinder af denne historie kan lære,  
at I eders mænd ikke utro må være;  
thi da vil det sikkert gå eder stædt,  
i Norge såvel som i Schweiz.

~~~~~  
Ringvolds Bogtrykkeri.  
~~~~~